

Bárcsak figyeltél volna parancsaimra

Egy alkalommal így szólt Jézus a néphez: „Kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlít a piacon tanyázó gyermekekhez, akik odakiáltják pajtásaiknak: „Furulyáztunk, de nem táncoltatok. Siránkoztunk, de nem zokogtatok.” Eljött János. Nem eszik, és nem iszik; azt mondják rá: „Ördöge van.” Eljött az Emberfia. Eszik-iszik, és azt mondják rá: „Lám, a falánk, borissza ember, a vámosok és a bűnösök barátja!” Az Isten bölcsességét azonban művei igazolták.”

A szentírásstudósok vélekedése szerint talán egy korabeli gyermekjáték mondókáját idézhette Jézus ezekkel a szavakkal. A talányos kijelentés egyaránt vonatkozhat Keresztelő Szent Jánosra és Jézusra is, illetve az ő küldetésük eredményére. Keresztelő Szent János a prófétákra jellemző határozottsággal és keménységgel lépett fel. Feladata volt, hogy a Messiás előhírnökeként bűnbánatot hirdessen. Sokan hallgattak rá, de akadtak olyanok is, akik nem ismerték fel személyében az Isten emberét és nem fogadták el, hogy általa Isten figyelmezteti őket. Jézus is átélte a hasonló eredménytelenséget, bizony voltak sokan, akik elutasították Jézus személyét és nem fogadták el tanítását. Kortársait Jézus azokhoz a korábbi nemzedékekhez hasonlítja, akik elutasították a prófétákat és kétkedve fogadták mindazt, amit általuk Isten üzent az ő népének. Az ő szava, beszédstílusa sokkal szelídebb volt a próféták és Keresztelő János szavainál. Tanítása igazi örömhírként hangzott, de mégsem fogadta el mindenki ezt a szabadságot hozó, lelket felemelő tanítást.

Vajon a mi nemzedékünk hogyan fogadná őt? Vajon én hogyan fogadnám őt?

Van olyan igazság, amely meghatározza utamat? Észreveszem utam folyamán az isteni jeleket? Felismerem-e embertársamban az Isten küldöttét?

Karácsonykor Jézus újra eljön közénk. Elutasítjuk vagy befogadjuk Őt?

Frank Tibor, Érd

